

Derneft er der gjort 13 Indstillinger enten af hele Udvalget, eller af et Flertal eller af et Mindretal, det er altsaa over Halvdelen. Efter at have forudskiftet disse Bemærkninger, skal jeg gaa over til at begrunde de Indstillinger, som ere gjorte enten af Udvalget eller af dets Flertal. Mindretallets Indstillinger skal jeg foreløbig lade staa hen, indtil jeg har hørt Mindretallets Motivering. Jeg omtaler selvfølgelig blot Henviisningerne. Der er et Par enkelte af Andragenderne, hvorom der vel ikke gjøres Indstilling, men hvor Udvalget dog har en vis Erkendelse af, at der bør foretages Noget; men saa vidt jeg har opfattet den ærede Formand, er det en Sædvane her, at der ikke optages en Diskussion om de Andragender, om hvilke der ikke foreligger nogen Indstilling. Den første Indstilling angaar et Andragende fra Højskoleforstander Gotfred Rode, og Udvalget foreslaar, at dette henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Med Hensyn til dette Andragende skal jeg bemærke, at det gaar ud paa, at denne Mand ansøger, om der maatte gives en Understøttelse til unge Mennesker, der først i en senere Alder komme i Tanke om, at de ville gaa den studerende Vej. Da de ere for gamle til at gaa ind i en Latinskole, og da det er meget kostbart for dem at erhverve sig den nødvendige Dannelse udenfor Latinskolen, og der ikke gives nogen Vej, ad hvilken de kunne opnaa Stipendier, mener Udvalget, at der er saa meget mere Grund til at indstille Andragendet, som man ikke kan forkaste Tanken i Andragendet, at det ofte er heldigt, ja meget ofte det Bedste, ligesom man har set meget gode Frugter af, at Mennesker først i en mere fremrykket Alder begive sig ind paa andre Veie, i Stedet for som det staa i Andragendet, at de i en aldeles ubestemtlig Drengaalder ledes ind paa en vis bestemt Vej enten ved Tilskyndelse af Forældre eller af Andre, og naar de saa først ere komne et vist Stykke ind paa denne Vej, fortsætte de den dog. skjøndt de ikke have noget bestemt Kald. Det er Noget, der vist mange Gange er stet. Man maa nu lægge Mærke til, at disse Elever, Dimittender fra Latinskolen, ikke leveres for godt Kjøb, thi saavidt jeg erindrer koster enhver Dimittend herved 6,000 Kr. Naar man nu tager dette i Betragtning i Forbindelse med, at der stet Intet ydes til de Andre, af hvilke, som Erfaringen i Livet har viist, flere af de bedste Mænd, Mænd, der ere blevne en Pryd for deres Fædreland, først ere begyndte i den modnere Alder, saa tror Udvalget, at der er Grund til at undersøge, om der ikke var en Maade, paa hvilken man kunde give disse Folk en Understøttelse, hvad enten det nu blev gennem Sorø Akademi eller ved en Bevilling paa selve Latinskolens Budget, hvad der ikke var af Veien, eller paa anden Maade, f. Ex. af Kommunitetets Midler. Dette Sidste skal jeg ikke nærmere indlade mig paa, da jeg veed, at den

høitærede Minister har en bestemt modfat Opfattelse af disse Midlers Anvendelse. Sele Udvalget er altsaa enigt om at henvise dette Andragende. Maa jeg med det Samme berøre, at der foreligger en Betænkning fra Lesfolk i Viborg, en vistnok meget dygtig Rector, i alt Fald bærer Betænkningen Vidnesbyrd om et erfarent og prøvet Blik, og denne Betænkning gaar i samme Retning som jeg har omtalt. Jeg tror saaledes, at denne Sag fortjener den høitærede Ministers Overveelse. Om det næste Vædringsforslag, som er stillet af Mindretallet, skal jeg bemærke, at det, saavidt jeg skjønner, maa være bortfalden, idet det, saavidt jeg ser, er afgjort ved Tilleggsbevillingsloven. De nævnte Ansøgere have jo allerede faaet sig Pension beregnet fra 1874. Men selv om dette nu ikke er Tilfældet, kan det selvfølgelig ikke falde mig ind at inddrage Vædringsforslaget, inden jeg har hørt selve Mindretallet. Angaaende Andragendet fra Mads Teppeisen af Brandsborg, da skal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Brandhistorie, der jo allerede er afgjort. Det er heller ikke for dette Punkts Vedkommende, der foreligger nogen Indstilling, men angaaende Plakaten af 5te Mai 1847, der siger, at intet Hus med Straatag maa bygges indenfor en Afstand af 40 Fod fra Jernbanens Midlinie, men tillader, at Huse eller Gaarde, der ere byggede i Forveien, og som ligge 40 Fod derfra, maa blive staaende. Da man nu har flere Erfaringer for, at der er stet Ulykker derved, og da der tillige foreligger Oplysninger om, at man nu bruger andre Ophedningsmidler end da Plakaten blev udstedt, og da Plakaten desuden udtrykkelig siger, at hvis Erfaringen skulde lære, at der alligevel skulde ske Skade, saa skulde der træffes Forandringer i den, saa er hele Udvalget enigt i, at denne Plakat fortjener at komme under Revision (Afbrydelse af Tugen). Jeg bliver nu gjort opmærksom paa, af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgfreds (Tugen), at denne Sag muligvis vedrører Justitsministeriet. Jeg vil i alt Fald antage, at den baade vedrører Indenrigsministeren og Justitsministeren, og dersom saa er, mener jeg, at den nærmest vedrører Indenrigsministeren, som Noget, der vedkommer Jernbanebygningen, i alt Fald maa denne Vædring af Loven alene vedkomme Jernbanebygningen. Jeg antager som sagt, at Sagen maaste vedrøre begge Ministre. Andragendet fra de pensionerede Embedsmænd springer jeg ogsaa foreløbig over, da Indstillingen kun er foreslaaet af Mindretallet. Derimod skal jeg med et Par Ord omtale den Indstilling, der er gjort angaaende Andragendet fra Beboerne paa Den Endelave om deres Postvesen, som jo ikke er i den bedste Forsatning. For Dieblillet have de kun een Gang Post ugentlig, som der tilmed er Udsigt til skal ophøre, idet den Sum, af 300 Kr., som Postvæsenet har tilbudt dem til Hjælp, er for ubetydelig til, at de